

PART B DE LA PRIMERA PROVA: PROVA PRÀCTICA

MODEL A

1. Realitzau un comentari d'aquest text que inclogui els elements següents:

- Contextualització de la problemàtica filosòfica tractada en el text.
- Identificació i anàlisi de les idees del text.
- Relació de les idees del text amb els coneixements filosòfics adients.
- Valoració crítica de les idees del text atenent a la seva rellevància en la història de la filosofia i/o a la seva vigència.

«Juntament amb l'ídol de la certesa (que inclou els graus de certesa imperfecta o probabilitat) cau per terra un dels baluards de l'obscurantisme, que tanca el pas de l'avenç científic: ja que l'adoració d'aquest ídol reprimeix l'audàcia de les nostres preguntes i posa en perill el rigor i la integritat de les nostres contrastacions. L'opinió equivocada de la ciència es delata en la seva pretensió de tenir raó: perquè allò que defineix l'home de ciència no és la seva *possessió* del coneixement, de la veritat irrefutable, sinó la seva *indagació* de la veritat de forma persistent i temeràriament crítica.

Ha de ser, doncs, de resignació la nostra actitud? Ens veurem obligats a dir que la ciència tan sols pot complir la seva missió biològica: que únicament pot -en el millor dels casos- demostrar la seva fermesa en les aplicacions pràctiques que puguin corroborar-la? Són insolubles els nostres problemes intel·lectuals? No ho veig pas així. La ciència mai empaita la il·lusòria meta que les seves respostes siguin definitives, ni tan sols probables; en canvi, en el seu avenç s'encamina cap a una finalitat infinita —i, tanmateix, assolible—: la de descobrir sempre problemes nous, més pregons i més generals, i subjectar les nostres respostes (sempre provisionals) a contrastacions renovades constantment i cada cop més rigoroses.»

K. R. Popper: *La lògica de la investigació científica*.

2. Analitzau i comentau des d'un punt de vista ètic i/o sociològic la qüestió plantejada en aquest fragment:

«L'ús del terme *populista* no és res més que una altra manera de cultivar la negació que el fantasma del feixisme torna a freqüentar les nostres societats i per negar el fet que les democràcies liberals han esdevingut just el contrari: democràcies de masses desproveïdes d'esperit democràtic. Quina és la raó d'aquesta negació?»

Rob Riemen: *Per combatre aquesta època.*

3. Una de les tasques essencials de la lògica és la precisió del concepte intuïtiu de raonament correcte. Analitzau i comentau com es pot precisar aquest concepte en lògica proposicional i proposau una activitat didàctica per explicar a l'alumnat de 1r de batxillerat com es pot determinar, en lògica proposicional, la correcció o incorrecció dels dos raonaments següents:
- (a) Si Plató fundà l'Acadèmia, aleshores fou mestre d'Aristòtil.
 Plató no fundà l'Acadèmia.
 Per tant, Plató no fou mestre d'Aristòtil.
- (b) Plató no fundà l'Acadèmia o fou mestre d'Aristòtil.
 Plató no fou mestre d'Aristòtil.
 Per tant, Plató no fundà l'Acadèmia.

Per a la formalització dels raonaments anteriors podeu emprar els símbols següents:

1. Variables proposicionals: p, q, r, s, t, \dots
2. Connectives: $\neg, \wedge, \vee, \rightarrow$ i \leftrightarrow .
3. Parèntesis: (\dots) .

PARTE B DE LA PRIMERA PRUEBA: PRUEBA PRÁCTICA

MODELO A

1. Realice un comentario del siguiente texto que incluya estos elementos:

- Contextualización de la problemática filosófica tratada en el texto.
- Identificación y análisis de las ideas del texto.
- Relación de las ideas del texto con los conocimientos filosóficos pertinentes.
- Valoración crítica de las ideas del texto atendiendo a su relevancia en la historia de la filosofía y/o a su vigencia.

«Juntamente con el ídolo de la certidumbre (que incluye los grados de certidumbre imperfecta o probabilidad) cae uno de los baluartes del obscurantismo, que cierra el paso del avance científico: pues la adoración de este ídolo reprime la audacia de nuestras preguntas y pone en peligro el rigor y la integridad de nuestras contrastaciones. La opinión equivocada de la ciencia se delata en su pretensión de tener razón: pues lo que hace al hombre de ciencia no es su *posesión* del conocimiento, de la verdad irrefutable, sino su *indagación* de la verdad persistente y temerariamente crítica.

¿Ha de ser nuestra actitud, pues, de resignación? ¿Nos veremos obligados a decir que la ciencia sólo puede cumplir su misión biológica: que únicamente puede —en el mejor de los casos— demostrar su temple en las aplicaciones prácticas que puedan corroborarla? ¿Son insolubles nuestros problemas intelectuales? No lo pienso así. La ciencia nunca persigue la ilusoria meta de que sus respuestas sean definitivas, ni siquiera probables; antes bien, su avance se encamina hacia una finalidad infinita —y, sin embargo, alcanzable—: la de descubrir incesantemente problemas nuevos, más profundos y más generales, y de sujetar nuestras respuestas (siempre provisionales) a contrastaciones constantemente renovadas y cada vez más rigurosas.»

K. R. Popper: *La lógica de la investigación científica*.

2. Analice y comente desde un punto de vista ético y/o sociológico la cuestión planteada en este texto:

«El uso del término *populista* es tan sólo una forma más de cultivar la negación de que el fantasma del fascismo amenaza nuevamente a nuestras sociedades y de negar el hecho de que las democracias liberales se han convertido en su contrario: democracias de masas privadas de su espíritu democrático. ¿A qué se debe esta negación?»

Rob Riemen: *Para combatir esta era.*

3. Una de las tareas esenciales de la lógica es la precisión del concepto intuitivo de razonamiento correcto. Analice y comente cómo la lógica proposicional precisa este concepto y proponga una actividad didáctica para explicar al alumnado de 1º de bachillerato cómo se puede determinar, en lógica proposicional, la corrección o incorrección de los dos razonamientos siguientes:

- (a) Si Platón fundó la Academia, entonces fue maestro de Aristóteles
 Platón no fundó la Academia
 Por consiguiente, Platón no fue maestro de Aristóteles
- (b) Platón no fundó la Academia o fue maestro de Aristóteles
 Platón no fue maestro de Aristóteles
 Por consiguiente, Platón no fundó la Academia

Para la formalización de los razonamientos anteriores puede utilizar los símbolos siguientes:

1. Letras (variables) proposicionales: p, q, r, s, t, \dots
2. Conectivas: $\neg, \wedge, \vee, \rightarrow, \leftrightarrow$.
3. Paréntesis: (\dots) .